

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **X. X.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu žalobkyně pro nepřijatelnost dne 29. 9. 2025

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající ve vrácení žádosti žalobkyně o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 29. 9. 2025 jako nepřijatelné byl nezákonný.
- II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobkyně a přikazuje se mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti žalobkyně o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 29. 9. 2025 jako nepřijatelné.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 39 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně je občankou Ukrajiny. Dne 29. 9. 2025 požádala v České republice o dočasnou ochranu podle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění účinném od 3. 9. 2025 (dále jen „Lex Ukrajina“). Tuto žádost žalovaný dne 29. 9. 2025 označil jako

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

nepřijatelnou z toho důvodu, že žalobkyně dříve získala dočasnou ochranu v jiném členském státě Evropské unie (konkrétně v Polsku). Nepřijatelnost vyznačil přímo v tiskopisu žádosti č. j. OAM- 0425402/DO-2025 (dále jen „žádost“).

II. Žaloba

2. Žalobkyně se domáhá vydání rozsudku, kterým by soud konstatoval, že zásah žalovaného byl nezákonný. Zároveň požaduje, aby soud žalovanému zakázal pokračovat v porušování jejích práv a přikázal žalovanému obnovit stav před vrácením žádosti o poskytnutí dočasné ochrany žalobkyni.
3. Stran možného přezkumu zásahu odkázala žalobkyně na závěry vyplývající z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. 2. 2025, C-753/23, *Krasiliva*.
4. Dále uvedla, že žalovaný postupoval při vyznačení její žádosti jako nepřijatelné podle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina. Poukázala přitom na četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), která v minulosti konstatovala rozpor ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina s čl. 8 odst. 1 směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES¹ (dále jen „směrnice o dočasné ochraně“). Konkrétně zmínila rozsudky NSS ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 Azs 174/2024-42, bod 53 až 70 a č. j. 3 Azs 366/2024-42 a ze dne 8. 4. 2025, č. j. 9 Azs 20/2024-37, bod 32, včetně bohaté navazující judikatury zdejšího soudu.
5. Uvedená judikatura dle ní zapovídá žalovanému označit žádost o dočasnou ochranu za nepřijatelnou jen proto, že občan Ukrajiny má nebo dříve měl dočasnou ochranu v jiném členském státě. Žádost má být naopak věcně posouzena, žalovaný má zjistit, zda žalobkyně jako žadatelka dočasnou ochranou v Polsku stále disponuje a pokud ano, měl ji vyzvat, aby učinila potřebné kroky k tomu, aby se jí vzdala. Žalobkyně v tomto ohledu odkázala bod 57 rozsudku sp. zn. 1 Azs 174/2024, z něhož se podává, že s ohledem na společné prohlášení o vyloučení aplikace čl. 11 o dočasné ochraně na osoby vysídlené z Ukrajiny mají tyto osoby právo přemístit se za účelem čerpání oprávnění vyplývajících z dočasné ochrany do jiného členského státu. Ten jim pak musí vydat povolení k pobytu.
6. Na této skutečnosti dle žalobkyně ničeho nemění ani body 4 až 6 preambule „nového“ Prováděcího rozhodnutí Rady EU 2025/1460² (dále jen „prováděcí rozhodnutí 2025/1460“), které zapovídají možnost požívat práv spojených s dočasnou ochranou ve více členských státech najednou. Postup pro vyřizování žádostí, které aproboval NSS a které žalovaný setrvale nerespektuje, k tomuto stavu totiž nevede.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný úvodem připustil, že soudní přezkum tvrzeného zásahu je možný. Následně poukázal na to, že žalobkyně figuruje v platformě pro výměnu informací *Temporary Protection Platform* (dále „systém TPP“) jako již bývalá držitelka dočasné ochrany v Polsku. Proto žádost vyhodnotil jako nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Přitom žalovaný upozornil na to, že z žalobní argumentace směřující vůči § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina není jasné, zda si je žalobkyně vědoma toho, že její žádost byla jako nepřijatelná

¹ Směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

² Prováděcí Rady EU 2025/1460 ze dne 15. července 2025 o prodloužení dočasné ochrany zavedené prováděcím rozhodnutím (EU) 2022/382

označena z jiného zákonného důvodu. Nový důvod nepřijatelnosti žádosti podle písmene f) nepovažuje žalovaný za rozporný s unijním právem. K tomu zopakoval ty samé argumenty, které opakovaně přednesl v jiných řízeních před zdejšími ve vztahu ke zpochybnění nezákonnosti jeho postupů vůči žádostem vyhodnoceným jako nepřijatelné dle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina (srov. řízení zdejšího soudu vedená pod sp. zn. 18 A 38/2025, 18 A 61/2025 nebo 11 A 97/2025). Prakticky totožnou argumentaci zvolil žalovaný i v řízeních, které se týkaly žádostí posouzených již dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 25. 11. 2025, č. j. 15 A 151/2025-22, ze dne 26. 11. 2025, 11 A 148/2025-27, či ze dne 2. 12. 2025, sp. zn. 11 A 144/2025-22).

8. Na vyjádření žalovaného žalobkyně nereagovala.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Přípustnost žaloby

9. Zdejší soud posoudil, zda je zásah žalovaného nezákonný, a vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
10. Soud také konstatuje, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě, je tedy včasná. Žaloba je zároveň přípustná (srov. rozsudek sp. zn. 1 Azs 174/2024).
11. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalovaný s tímto postupem ve vyjádření k žalobě výslovně souhlasil a žalobkyně s ním po poučení soudem nevyslovila nesouhlas. Nařídit jednání nebylo potřeba ani kvůli dokazování. Soudu je známo, že ve věcech, o nichž vede řízení o ochraně před nezákonným zásahem, žalovaný spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), z něhož by bylo možné zjistit průběh správního řízení a sloužil jako podklad napadeného správního rozhodnutí, se kterým by se žalobkyně mohla jako stěžovatelka seznámit dříve než v soudním řízení a reagovat na jeho obsah, zpravidla nevede (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 As 326/2022-88, a rozhodnutí v něm citovaná). V nyní posuzované věci je však situace odlišná. Žalovaný soudu poskytl spis vedený pod sp. zn. OAM-425402/DO-2025. Obsahem tohoto spisu je 1) printscreen obrazovky – webové stránky Ministerstva vnitra České republiky – Odboru azylové a migrační politiky, obsahující informaci o odeslání dopisu Ministerstvem vnitra Evropské unii, kterým ministerstvo upozornilo na vyčerpání kapacit v souvislosti s poskytováním dočasné ochrany, 2) dopis Ministerstva vnitra ze dne 25. 8. 2025 informující o vyčerpání kapacit v souvislosti s poskytováním dočasné ochrany, 3) lustrace žalobkyně v cizineckém informačním systému, 4) tiskopis žádosti obsahující přílohu obsahující a) seznam kontaktních údajů žalobkyně, b) kopii ukrajinského cestovního pasu žalobkyně č. GD097832 platného od 30. 6. 2022 do 30. 6. 2032, c) doklad o zajištění ubytování žalobkyně a d) printscreen z katastru nemovitostí, konkrétně listu vlastnictví jejího ubytovatele.
12. Platí přitom, že obsahem správního spisu se dokazování neprovádí [rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, (č. 2383/2011 Sb. NSS)]. Účastníci řízení pak žádné důkazy nenavrhli. Soud proto s ohledem na výše uvedené jednání nenařizoval (obdobně viz zejména rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č. j. 54 A 50/2021-38, bod 16, nebo ve skutkově obdobném případě srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2025, č. j. 10 A 112/2025, bod 15).
13. Soud dále posuzoval, zda žalobkyně k hájení svých práv zvolila správný žalobní typ.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

14. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud žalobkyni poskytnout tehdy, je-li v jejím případě kumulativně splněno celkem pět podmínek. Žalobkyně musí být přímo (1. podmínka) zkrácena na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a zásah byl zaměřen přímo proti žalobkyni nebo v jeho důsledku bylo proti žalobkyni přímo zasaženo (5. podmínka). Pokud není byt jen jedna z uvedených pěti podmínek splněna, nelze žalobkyni ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
15. V tomto řízení jsou splněny první, druhá, čtvrtá a pátá podmínka. Žalobkyně byla přímo (1. podmínka) zkrácena na svých právech (2. podmínka), když jí byla žádost vrácena jako nepřijatelná. Vrácení žádosti nepředcházelo žádné správní řízení, žádost nebyla žalovaným věcně posouzena – nejedná se tedy o rozhodnutí, ale o faktický úkon – zásah (4. podmínka), který byl navíc nepochybně zaměřen přímo proti žalobkyni (5. podmínka). Lze tedy shrnout, že žalobkyně postupovala správně, když se na soud obrátila prostřednictvím zásahové žaloby.

Důvodnost žaloby

16. Soudu tak zbývá posoudit, zda byla splněna třetí podmínka – tedy zda žalovaný při vrácení žádosti jako nepřijatelné postupoval v souladu s právními předpisy, či naopak nezákonně. Pro zdejší soud je pak stěžejní postavit najisto, zda žalovaný vyhodnotil žádost žalobkyně jako nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina v rozporu s (unijním) právem, či nikoli. Soud připomíná, že dle § 5 odst. 1 Lex Ukrajina, ve znění účinném od 3. 9. 2025, je žádost o udělení dočasné ochrany nepřijatelná, jestliže je
- c) je podána cizincem, který o dočasnou nebo mezinárodní ochranu požádal v jiném členském státě Evropské unie,
 - d) je podána cizincem, kterému byla udělena dočasná nebo mezinárodní ochrana v jiném členském státě Evropské unie,
 - f) je podána cizincem, který je nebo byl držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě Evropské unie nebo státě uplatňujícím Schengenský hraniční kodex v plném rozsahu, poté, co Ministerstvo vnitra Evropské komisi zaslalo oznámení podle § 3 odst. 3.
17. Soud ani v tomto řízení nepřehlédl, že žalobkyně své námitky vznesla výlučně vůči postupu dle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina, nezákonnost postupu žalovaného dle § 5 odst. 1 písm. f) Legis Ukrajina tedy v žalobě nijak nenamítal. Totožná situace se přitom ostatně v nedávné době udála např. v již zmíněných řízeních jedenáctého a patnáctého senátu, které soud uvedl v bodu 7 tohoto rozsudku. S jejich názory se šestý senát ztotožnil a závěry uvedené v tamějších rozsudcích tak aplikuje i v tomto řízení. Je to žalobkyně, kdo svými tvrzeními vymezuje rozsah nalézacího řízení ve věci ochrany před nezákonným zásahem. Pokud žalobkyně i přes vyjádření žalovaného (mlčky) setrvala na tom, že její žádost byla vyhodnocena jako nepřijatelná dle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina, pak soud nemohl tento její požadavek z vlastní iniciativy měnit. Žalobkyni ani nemohl (hmotněprávně) poučit o tom, že v žalobě poukázala na nesprávný důvod nepřijatelnosti její žádosti [(§ 5 odst. 1 písm. d) místo správného § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina]. Soud v řízení zastává roli nezávislého třetího, nemůže tak přejímat iniciativu za žalobkyni, která rezignovala na svou povinnost reagovat na vyjádření žalovaného a vymezit konkrétní námitky, které by postup žalovaného dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina zpochybnil. Žalobkyně se totiž jasně vymezila proti

tomu, že žalovaný shledal její žádost nepřijatelnou, protože v minulosti získala dočasnou ochranu v Polsku. Toto žalobní tvrzení postačuje k tomu, aby se soud mohl zabývat zákonností postupu žalovaného dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Okolnost, že žadatel v minulosti získal dočasnou ochranu v jiném členském státě je totiž jednou ze dvou kumulativních podmínek nepřijatelnosti podle tohoto nového ustanovení.

18. Ačkoli se soud v této věci zabývá nepřijatelností žádosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona Lex Ukrajina, je nutné na tento důvod nepřijatelnosti nahlížet – vzhledem k jeho povaze – v souladu s dosavadní judikaturou vztahující se k důvodům nepřijatelnosti podle písm. c) a d) téhož ustanovení. Ostatně i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě soustředil většinu své argumentace na tvrzení, že z unijního práva nevyplývá právo žadatelů přesunout se do jiného členského státu (tzv. sekundární pohyb).
19. Je zřejmé, že žalovaný dosud nepřijal závěry ustálené judikatury týkající se nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) zákona Lex Ukrajina. Soud mu proto i v kontextu tohoto případu připomíná již citovaný rozsudek SDEU ve věci Krasiliva, na který NSS navázal tzv. „dubnovou judikaturou“ v rozsudcích ze dne 1. 4. 2025, č. j. 5 Azs 273/2023-27, č. 4683/2025 Sb. NSS, a ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 Azs 336/2024-42, a dalšími svými rozhodnutími. Zdejší soud zohlednil i následnou argumentaci žalovaného (např. rozsudky ze dne 23. 4. 2025, č. j. 10 A 6/2025-61, ze dne 30. 4. 2025, č. j. 5 A 36/2025-38, ze dne 31. 7. 2025, č. j. 6 A 58/2025-46 či ze dne 17. 10. 2025, č. j. 6 A 88/2025-55). Zdejší senát se s těmito závěry plně ztotožnil a v podrobnostech na ně odkazuje. Přestože žalovaný tyto závěry nadále nerespektuje, soud nepovažuje za účelné je stále znovu v úplnosti opakovat.
20. Ačkoli námitky žalobkyně mířily na jiný rozhodovací důvod, než který pro posouzení její žádost žalovaný zvolil, ty byly samy o sobě způsobilé zpochybnit postup žalovaného dle nového § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Pokud žalobkyně brojí proti tomu, že žalovaný shledal její žádost jako nepřijatelnou z důvodu získání ochrany v minulosti v Polsku [důvod nepřijatelnosti dle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina], je taková argumentace na daném skutkovém a právním půdorysu dostatečná k tomu, aby se soud zabýval zákonností dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Za úspěšností nedostatečně zacílených námitek žalobkyně totiž stojí vlastní konstrukce § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Ten se použije tehdy, jsou-li kumulativně splněny dvě samostatné podmínky (k tomu podrobněji níže).
21. Žalovaný uplatňuje proti závěrům soudů o nepřijatelnosti žádosti podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) zákona Lex Ukrajina důvody shodné s těmi, které namítá v tomto řízení. Ačkoliv žalovaný shledal žádost žalobkyně za nepřijatelnou dle nového důvodu nepřijatelnosti [§ 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina], lze na posouzení této žaloby zcela využít východiska již zmíněné „dubnové“ judikatury. Ustanovení § 5 písm. f) Lex Ukrajina totiž stejně jako dosavadní § 5 odst. 1 písm. c) a d) vylučuje z věcného přezkumu žádosti cizinců, kteří jsou nebo byli (jako v případě žalobkyně) držiteli dočasné ochrany v jiném členském státě. Tato původní, byť formulačně upravená podmínka, tvoří první ze dvou obsažených v § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Druhou, novou podmínkou, je pak existence oznámení podle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina. Tím Ministerstvo vnitra vyrozumělo Evropskou komisi o riziku vyčerpání kapacit pro zvládání následků plynoucích z hromadného přílivu vysídlených osob a o potřebě přijetí opatření k zajištění rovnováhy mezi členskými státy. Platí přitom, že obě podmínky musí být splněny kumulativně.
22. Nejprve stručně k první podmínce. Úvodní část § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina pouze reformuluje a spojuje podmínky nepřijatelnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. c) a d) téhož

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

zákona. Rozhodujícím zůstává – ačkoli se tomu žalovaný brání –, že žádost osoby požívající dočasné ochrany podle prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382³ (dále jen „prováděcí rozhodnutí 2022/382“), na které má nárok dle čl. 8 odst. 1 směrnice o dočasné ochraně, nelze odmítnout jako nepřijatelnou jen proto, že tato osoba požádala o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany nebo jí bylo takové povolení uděleno i v jiném členském státě EU. Pokud žalovaný při podání žádosti zjistí, že žadatel je veden v systému TPP jako (byť, jako v tomto případě, bývalý) držitel povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v jiném členském státě, musí žádost přijmout, vést o ní řádné správní řízení podle zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, poučit žadatele o jeho právech a následně – na základě jeho tvrzení, důkazních návrhů či dalších procesních kroků – ověřit, zda mu bylo povolení skutečně uděleno a zda ke dni rozhodnutí správního orgánu stále trvá.

23. Soud tak dává za pravdu žalobkyni, že měla na dočasnou ochranu dosáhnout již na základě toho, že je vysídlenou osobou ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí Rady 2022/382. Žalobkyně tedy splňuje výše uvedená kritéria pro přiznání dočasné ochrany ve smyslu prováděcího rozhodnutí 2022/382. Ostatně by jí ani naopak dočasná ochrana v Polsku nemohla být v minulosti udělena. Svědčí jí tedy i možnost zvolit si sekundární hostitelský stát (Českou republiku). Toto právo volby však žalobkyně nemohla pro zásah žalovaného spočívající v označení její žádosti za nepřijatelnou doposud realizovat.
24. Na uvedeném nic nemění ani „aktualizační“ prováděcí rozhodnutí 2025/1460, kterým došlo k prodloužení dočasné ochrany zavedené prováděcím rozhodnutím 2022/382. Ani z tohoto rozhodnutí, ani z jeho preambule nevyplývá, že by členský stát mohl – zejména v situaci, jaká nastala v tomto případě – mechanicky odmítnout žádost žalobkyně jako nepřijatelnou, aniž by ji předtím věcně posoudil. Žalobkyně připouští, že dočasnou ochranu v Polsku získala, do formuláře své žádosti ale uvedla, že jí tato dočasná ochrana již zanikla. Na tiskopisu formuláře je také patrná ručně psaná informace o tom, že její dočasná ochrana v Polsku byla od 6. 3. 2022 již ukončena. Tuto skutečnost ostatně ve svém vyjádření k žalobě potvrdil i žalovaný.
25. Žalovaný tak měl v takovém případě postupovat dle třetího scénáře⁴ obsaženého v bodu 78 rozsudku sp. zn. 174/2024. Žalovaný, pamatujíc přitom závěrů obsažených v bodech 73 až 75 tamtéž, měl žádost žalobkyně věcně projednat a v případě splnění podmínek jí pobytové oprávnění vydat.
26. Evidentním cílem doplnění nových bodů do recitálu prováděcího rozhodnutí Rady bylo zajistit, aby oprávněné osoby v jednom okamžiku požívaly práv spojených s dočasnou ochranou pouze jednom členském státě, a tím zabránit vícenásobným registracím. Postup vymezený judikaturou NSS však s tímto cílem není nutně v rozporu – nevede totiž k souběžnému využívání dočasné ochrany ve více státech (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 9. 2025, č. j. 1 Azs 126/2025-28, bod 14, a ze dne 19. 9. 2025, č. j. 5 Azs 180/2025-25, bod 7).

³ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana

⁴ Žádost o dočasnou ochranu v České republice bude podána poté, co osoba již v minulosti obdržela pobytové oprávnění v jiném členském státě, avšak tímto oprávněním k okamžiku podání žádosti prokazatelně již *nedisponuje* (např. z důvodu, že bylo na žádost žadatele zrušeno). V takovém případě nelze uplatnit institut nepřijatelnosti žádosti podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. pro jeho neslučitelnost s právem EU. Žádost tudíž bude nutně věcně projednat a v případě splnění podmínek pobytové oprávnění vydat.

NSS nepopírá, že takový stav není možný, pouze ukládá žalovanému povinnost ověřit, zda povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v jiném členském státě trvá, poučit žadatele o nemožnosti souběžného využívání této ochrany, a případně prověřit, zda udělením dočasné ochrany v ČR automaticky zaniká ochrana poskytnutá v jiném členském státě, nebo zda žadatel učinil kroky k jejímu vzdání se (viz rozsudky sp. zn. 1 Azs 336/2024 a 1 Azs 174/2024).

27. Žalobkyni se tak podařilo úspěšně zpochybnit první z podmínek, která musí být podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina splněna, aby žádost mohla být vyhodnocena jako nepřijatelná. Soud se pak (i s ohledem na absenci žalobní argumentace) věcně nezabýval splněním druhé z podmínek, o jejímž naplnění nebylo v této věci sporu.
28. Soud nad rámec toho pro úplnost odkazuje na posouzení druhé z podmínek obsažené v § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. V této souvislosti soud odkazuje na body 22 až 25 rozsudku zdejšího soudu ze dne 10. 11. 2025, č. j. 18 A 102/2025-21. V uvedeném řízení žalobce uplatnil argumentaci, jíž se cíleně vymezil vůči § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Podle zdejšího soudu ani druhá z v ustanovení uvedených podmínek není schopná zvrátit závěry dubnové judikatury. Není totiž patrné, proč by oznámení o riziku vyčerpání kapacit mělo ovlivnit závěry, které judikatura dovodila ohledně možnosti druhotného pohybu držitelů dočasné ochrany. NSS tuto možnost vyvodil z čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí 2022/382 a z vyloučení aplikace čl. 11 směrnice o dočasné ochraně. Na tom se nic nezměnilo; změnila se pouze vnitrostátní úprava, která však musí být v souladu s unijním právem (viz rozsudky ze dne 24. 10. 2025, č. j. 15 A 128/2025-19, bod 26, sp. zn. 10 A 152/2025, body 22 až 26, sp. zn. 10 A 145/2025, body 22 až 26 či ze dne 27. 11. 2025, č. j. 5 A 103/2025, body 26 až 30). Žalovaný proto nemůže využívat ani nový důvod, jenž je vázán na tutéž podmínku, a kterou soudy opakovaně odmítly, ke své dosavadní praxi plošného odmítání žádostí jako nepřijatelných, aniž by je předtím věcně posoudil.

V. Závěr a náklady řízení

29. Soud tak uzavírá, že žaloba je důvodná. Důvod nepřijatelnosti dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina je v rozporu s unijním právem, konkrétně se směrnicí o dočasné ochraně a s prováděcím nařízením 2022/382. Z téhož důvod soud výrokem I. postupem podle Z tohoto důvodu soud výrokem I. postupem podle § 87 odst. 2 s. ř. s. deklaroval, že zásah žalovaného byl nezákonný. Podle téhož ustanovení soud výrokem II. zakázal žalovanému pokračovat v porušování práv žalobkyně a přikázal mu obnovit stav před zásahem, neboť důsledky zásahu nadále trvají. Žalovaný je povinen žádost žalobkyně věcně posoudit; pro další postup při vyřizování žádosti soud žalovaného odkazuje zejména na bod 78 již citovaného rozsudku sp. zn. 1 Azs 174/2024.
30. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyni nezastupoval advokát a od soudního poplatku byla osvobozen podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Jediným důvodně vynaloženým nákladem, který žalobkyně vynaložila, je tak poštovné ve výši 39 Kč za doručení žaloby soudu poštovní zásilkou. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. prosince 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu